

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ **P. B.**, bývajúceho vo V. a 2/ **E. B.**, bývajúceho v B., proti žalovanej **JUDr. E. M.**, bývajúcej v B., **o zaplatenie 35 617,07 EUR (1 073 000,-- Sk) s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 14 Ccu 14/2003, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. januára 2008 sp. zn. 16 Co 244/2007 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 13. októbra 2005 č.k. 14 Ccu 14/03-353 v odvolaní napadnutom výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 1/ 357 667,-- Sk (11 872,37 EUR) s príslušenstvom do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o trovách prvostupňového konania a trovách štátu vo vzťahu k žalovanej. Zároveň rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1/ náhradu trov odvolacieho konania 18 324,-- Sk (608,25 EUR) na účet jeho zástupcu JUDr. J. M. do troch dní a že žalobcovi 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Potvrdenie prvostupňového rozsudku v napadnutej časti odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, podľa ktorých žalovaná ako sprostredkovateľka prevzala od kupujúceho časť kúpnej ceny, ktorú v celom rozsahu predávajúcim, medzi ktorých patrila aj žalobca 1/, neodovzdala, čím na jej strane vzniklo bezdôvodné obohatenie predstavujúce majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci oboma súdmi a inými vadami konania. Okrem iného namietala, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný, pretože odvolací súd sa nevysporiadal so všetkými dôvodmi jej odvolania. Vyčítala odvolaciemu súdu, že neprihliadol na nezrozumiteľnosť petitu žaloby a na nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu 1/. Poukazovala aj na nesprávnosť právnych záverov o vzniku bezdôvodného obohatenia na jej strane ako aj o nedôvodnosti ňou vznesenej námietky premlčania a kompenzačnej námietky.

Žalobca 1/ sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž v napadnutom výroku o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci právny názor týkajúci sa jej meritórneho posúdenia nevyslovil. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred

súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľky o nepreskúmateľnosti rozsudku odvolacieho súdu pre nevysporiadanie sa so všetkými jej odvolacími námietkami. Podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p.

Rozsah povinnosti uviesť dostatočné dôvody, na ktorých je založené rozhodnutie súdu, sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle konkrétnych okolností každej veci. Súd je povinný sa zaoberať námietkami, argumentmi a návrhmi strán na vykonanie dôkazov, ktoré majú pre rozhodnutie význam, t.j. ktoré sú podstatné. Nevyžaduje sa, aby na každý argument strany bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď.

V preskúmvanej veci je z rozsudku odvolacieho súdu, v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa, zrejme, aké skutkové zistenia boli vyvedené z vykonaných dôkazov, akými úvahami sa súd riadil a ako vec právne posúdil. Odvolací súd dostatočne a presvedčivo odôvodnil svoje právne závery o opodstatnenosti uplatneného nároku ako nároku z bezdôvodného obohatenia a o nedôvodnosti žalovanou uplatnenej kompenzačnej námietky a námietky premlčania. Riadne sa teda vysporiadal aj s námietkami, ktoré z hľadiska žalovaného nároku mohli byť podstatné. Pokiaľ sa inými tvrdeniami žalovanej (vrátane jej ďalších námietok a návrhov na vykonanie dokazovania) pre ich irelevantnosť (právnu nevýznamnosť) nezaoberal, nemožno mu v tomto smere nič vyčítať.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd dovolanie žalovanej podľa § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať aj jej ďalšími námietkami spochybňujúcimi správnosť právnych a skutkových záverov odvolacieho súdu vrátane jeho procesného postupu z hľadiska tzv. iných väd konania.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovi 1/ (žalobca 2/ nebol účastníkom dovolacieho konania) v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová